

ת"פ 2378/06/19 - מדינת ישראל נגד M D W

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2378-06-19 מדינת ישראל נ' W

בפני
בעניין:

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מתביעות ירושלים

המאשימה

נגד

M D W

ע"י ב"כ עוה"ד אסתי פארי

הנאשם

גור דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם והמתלוננת היו בני זוג כ-7 שנים, ולהם ילדה בבת 4 שנים נכון למועד האירוע המתואר בכתב האישום. ביום 14.2.2019, במסעדה אותה מנהלת המתלוננת, היא החלה לסדר את המסעדה ולפנות כלים ובקבוקי שתייה מהשולחנות. כאשר הגיעה לשולחן בו ישב הנאשם ושתייה, ניסתה לקחת ממנו את הבקבוק, אך הנאשם לא שחררו, והמתלוננת בתגובה סטרה לו קלות על פרצופו על מנת שירגע והיא תוכל לקחת ממנו את הבקבוק. הנאשם דחף בתגובה את המתלוננת בעוצמה באמצעות שתי ידיו והמתלוננת נפלה על גבה בחוזקה רבה. בעקבות הנפילה, נגרמו למתלוננת כאבים והיא נשארה שכובה על הרצפה מספר דקות עד שהצליחה לקום. בבדיקה בחדר מיון נמצא, כי המתלוננת סובלת מרגישות לאורך גב מותני, רגישות בהנעה פסיבית של פרקי ירכיים דו-צדדי, רוסם לכאבים באגן ועוד. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן שנתבקש, לבחון גם את שאלת הרשעתו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

מהתסקיר הראשון שהוגש בחודש דצמבר 2021 עולה, כי הנאשם כבן 38, נולד וגדל בארץ, סיים לימודי תיכון ועסק בתחום הצילום בארץ מולדתו במשך מספר שנים. בשנות העשרים לחייו הגיע לישראל כתייר, ומאז נותר בה. תוארה מערכת יחסים תקינה עם המתלוננת, ממנה נולדה בתם המשותפת. המתלוננת עצמה טענה כי האירוע היה חד-פעמי, ועל רקע צריכת אלכוהול מופרזת מצד הנאשם. בניגוד לתיאור הנאשם, לפיו אינו סובל מבעיית שימוש לרעה באלכוהול, התיאור המתלוננת כי הנאשם אכן צורך אלכוהול במידה מוגברת, והדבר מניב התנהגות מאיימת ברמה המילולית, ועד היום היא מתרחקת ממנו וחוששת מפניו כאשר הוא בגילופין. המתלוננת תיארה קשר קונקרטי עם הנאשם על רקע גידול בתם המשותפת על-ידה, ועל סיוע חלקי בלבד מצדו. הנאשם מצדו הכיר בקורות האירוע והצטער עליו, אך טען כי היה בעל אופי של יחוס הדדי, כששני הצדדים היו בגילופין. כאמור, הכחיש שימוש לרעה באלכוהול. שירות המבחן התרשם מאדם בעל שאיפות לקיים אורח חיים נורמטיבי. יחד עם זאת הדגיש שירות המבחן את גישתו המתגוננת של הנאשם ואת אי הכרתו בבעיית צריכה לרעה של אלכוהול. לכן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, וכן לא בא בהמלצה לביטול ההרשעה בהיעדר מידע כלשהו לגבי עברו הפלילי של הנאשם (שהוא נתן זר) ובהיעדר ניירת ביחס לפגיעה קונקרטית במעמדו כתוצאה מהרשעתו.

לבקשת הסניגורית, שבתי ושליח את הנאשם לשירות המבחן להשלמה, לצורך הבהרת התמונה, בין היתר בשאלת סוגיית ההרשעה. מהתסקיר העדכני מחדש יוני 2022 עולה, כי הנאשם אינו בקשר עם פרודתו או עם בתו, ואינו נושא בעלויות כלשהן הכרוכות בגידול הבת. המתלוננת מסרה כי אין ביניהם קשר וכי אינה חוששת מפניו ואינה סבורה כי יש צורך בחידוש הקשר, שכן היא ובתה מסתדרות בכוחות עצמן ללא מעורבות. מדברי הנאשם עולה, כי הוא מצוי בזוגיות חדשה, ממשיך לעבוד, ולמעשה שווה בישראל ללא היתר שהיה, לאחר שאשרת השהיה פגה במהלך שנת 2019. לדבריו, הוא פנה למשרד הפנים לחידושה, אך לא הציג אסמכתא בעניין. בנוסף טען, כי בכוונתו להישאר בישראל ולהמשיך בקשר עם בתו, דבר העומד בסתירה לדברי המתלוננת. בנוסף, ממשיך הנאשם להחזיק בעמדה כי אינו זקוק לטיפול בתחום השימוש לרעה באלכוהול. בנסיבות אלו, סבר שירות המבחן כי לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אך המליץ לשקול את ביטול הרשעתו בשל ההשלכה האפשרית על המשך שהייתו בארץ.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פיצוי קנס והתחייבות. מאידך, עתרה הסניגורית לבטל את הרשעת הנאשם מחשש לעתידו ומעמדו בישראל אם זו תיוותר על כנה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנהוגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות אלימות במשפחה פוגעות בתחושת הביטחון של האדם, בכבודו ובאוטונומיה שלו, בעניינו, מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין** - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: האירוע התרחש ללא תכנון, עקב צריכה מופרזת של אלכוהול, ובתגובה מסוימת להתנהגות שהיה בה גוון אלים מצד המתלוננת. נדמה כי מתיאור העובדות, לא התכוון הנאשם לגרום לנאשמת חבלות ודחף אותה בחוזקה מעבר לנדרש. כמובן שאין בכך להצדיק את המעשה, שטוב לולא בא לעולם, ובזדוני שנגרם כתוצאה ממנו נזק למתלוננת.

מדיניות הענישה הנוהגת - הענישה בעבירה מסוג זה מגוונת, ונעה בין של"ץ למאסר בפועל למספר חודשים בודד, לרבות בעבודות שירות. בנסיבות חמורות יותר של מספר אישומים הכוללים תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפה סתם והיזק לרכוש, נדון נאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל על בסיס מתחם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר. באותו מקרה, היכה הנאשם את אשתו בחגורה, סטר לה בפניה וגרם לה לפצע מדמם [רע"פ 3463/15 **קוטוב** נ' **מ"י** (מיום 21.5.2015)]. במקרה אחר, שבו תקפה נאשמת את בעלה וגרמה לו חבלות וכן מסרה ידיעה כוזבת כי תקף אותה, וזאת ללא בסיס, היא נדונה ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות [רע"פ 5785/12 **מלחי** נ' **מ"י** (מיום 13.8.2012)]. במקרה בו יוחסו שלושה אישומים של תקיפה חבלנית כלפי בת זוג, תקיפה סתם ואיומים, בהם היכה הנאשם את אשתו באגרופים, איים עליה בסכין וגרם לה חבלות, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל, על בסיס מתחם שבין עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר. באותו מקרה נדון הנאשם למאסר בפועל לאחר שנמצא לא כשיר לעבודות שירות. באותה פרשה, עמד בית המשפט העליון על הצורך במיזוי הדין והרתעת היחיד והרבים בשל חומרת תופעת האלימות נגד נשים [רע"פ 1536/20 **פלוגי** נ' **מ"י** (מיום 1.3.2020, בפסקה 7)]. בע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוגי** (מיום 6.12.2016) קבע בית המשפט המחוזי מתחם שבין של"ץ נרחב ל-15 חודשי מאסר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורו, של שלושה מקרי תקיפה חבלנית כלפי בת הזוג. שם אף נדונה שאלת ביטול ההרשעה, ובסופו של יום זו נותרה על כנה והוטל של"ץ, מאסר מותנה ופיצוי. בשני מקרים שנדונו לפניו והיו חמורים מנסיבות מקורו, נדונו הנאשמים לשל"ץ ומאסר מותנה, ולא הוגש ערעור על גזרי הדין. כל המקרים שתוארו חמורים לאין שיעור ממקורו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה ההולם צריך לעמוד על של"ץ, מאסר מותנה או שניהם גם יחד ועד 6 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות. **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין** - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם ללא עבר פלילי (ולא הוכח אחרת); הנאשם קיבל אחריות למעשים בהודאתו לפניו, אך נדמה כי הודאתו אינה מעידה על הפקת לקחים. כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם מתכחש לבעיית שתייה שצפה ועולה מדיוח שירות המבחן ועל בסיס דברי המתלוננת, ויש להצטער על כך.

ביטול הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה היתכן בהיתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מדיתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) ו-7. אשר לתנאי הראשון - אין מדובר במקרה חמור ששולל מעצם התרחשותו את היכולת לבטל את ההרשעה. אשר לתנאי השני - הנאשם לא טרח להציג ולו ראיה לפגיעה חריגה בצפוייה לו אם תיוותר הרשעתו על כנה, גם לאחר שניתנה לו הזדמנות נוספת מול שירות המבחן לעשות כן. תושב זר התלוי ברשויות המדינה לצורך הארכת אשרת שהייתו, שאינו מוכיח כי הוא פועל באופן מעשי להאריך את אותה אשרה, ובנוסף, אינו מוסר לשירות המבחן מידע מדויק בנוגע לקשר עם בתו (שנסתר ע"י המתלוננת), אינו עומד ברף המינימלי לשקול את ביטול הרשעתו. על-כן המלצת שירות המבחן אינה מבוססת ואין מקום לאמצה בהקשר זה. לפיכך, העתירה לביטול ההרשעה נדחית. אציין כי בניגוד לת"פ 28679-02-20 **מ"י** נ' **פירוס** (מיום 12.12.2021) בו ביטלה הרשעת תושב זר שאיים על בת זוגו על סמך מידע קונקרטי כי ההרשעה תפגע בו, כאן לא הוצג בדל ראיה לנזק כאמור.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- 5 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות פיזית או מילולית, למעט פגיעה ברכוש, בתוך שנתיים מהיום;
- התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות פיזית או מילולית למעט פגיעה ברכוש, במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שממשעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.
זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, במעמד הצדדים.

